

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Slovanski kongres.

Vest, da se bode letos sklical slovanski kongres v Vilno, Kijev ali pa v zlato Prago, našla je glasen odmev po vseh nemških listih, ki sedaj po stari navadi navajajo vse mogoče in nemogoče razloge proti cirilici, proti potrebi in umestnosti takega slovanskega shoda in proti vsemu, kar bi se na tem kongresu utegnile sklepati in skleniti. Nekateri listi so v tej zadevi celo pisali, da Slovani, katerih se je polčetrstoto zbralo 1848. leta na kongres v Pragi, drug družega niti umeli neso in da se je ista nepravilna ponavljala na znanem etnografskem kongresu 1867. l. v Moskvi belokamenoj.

Iz pisave vseh teh listov se lahko posnema, kako neprijetno jih je dirnila vest o slovanskem kongresu, ki naj bi sklenil in uvel za vse Slované jednotno pisavo, našo starodavno cirilico, katera bi

bila vidno znamenje slovanske literarne in znanstvene vzajemnosti.

In vender ni cirilica nič novega, marveč stara nad tisoč let! Z njeno upeljavo ne zahtevali bi Slovani nič novega, marveč bila bi to samo „restitutio in statum, quo ante“, ustanovilo bi se samo to, kar so naši predniki pred tisočletjem z dovoljenjem posvetnih in duhovniških oblastev že imeli.

Ko sta sv. Ciril in Metod oznanjevala krščansko vero po slovanskih deželah, ostavila sta kot pisano oporoko cirilsko azbuko, katero so naši pradedje ne samo pri božji službi, ampak tudi v svojem privatnem življenju rabili. Slovani imeli so takrat jeden jezik, jedno pisavo.

Poznejši dogodki usilili so slovanskim narodom latinske in nemške črke. Te imele so namen, oddaljiti jih od celokupnosti, te črke bile so klin, ki se je mej Slované zabil, napravil mej njimi razliko, katera je pozneje po raznih, večinoma umetnih uplivih vedno bolj rasla in cepila Slované vedno dalje.

Navzlic tem in drugim razlikam pa pišejo vsa slovanska plemena tako razumljiv jezik, da se drug družega umejo in je mej njimi veliko manj razlike, nego mej nemškimi ali pa italijanskimi plemen, katera imajo svoj pismeni jezik, s katerim bi nas tako rada osrečila in vzveličala.

Koliko vrednosti imata ta dva jezika za praktičnega človeka, ki se jima je priučil po slovnici in ga zna pravilno, ve vsakdo, kdor je že potoval po nemških pokrajinah ali pa po Italiji. Povsod govore se domača krajna narečja, katera pismenemu jeziku še podobna neso. Pismeni jezik rabi samo učenim, v šoli izobraženim ljudem.

Drugače je v nas Slovanih. Vsak kmet, ki gre dela iskat ali v Rusijo, na Bolgarsko, v Srbijo, Bosno in Hercegovino, občuje z narodom tako, kakor, da je ondu doma.

Rus umeje Srba, Hrvata, Čeha, Bolgara in Slovence iz priprostega naroda bolj, nego navadni izobražen Dunajčan Berolinca ali pa Hanoveranca. Nemci seveda se ne morejo nikoli priučiti slovanskemu nraavu in jeziku, kar nas skušnja uči, zaradi tega ne, ker nimajo talenta in zmožnosti za to. Najbolj je nadarjen narod slovanski brez ozira na

pleme, kateremu pripada. Ne čudimo se torej javkanju in zagrizenosti v židovsko-nemških listih proti slovanski celokupnosti gledé vzajemne pisave in skupnega jezika, po kateri hrepene vsa slovanska plemena, da vržejo v kot, kar jim je tuja, sila naložila in se vrnejo k prvotni pisavi, katero sta sv. Ciril in Metod ucepila vsem slovanskim narodom. Črke so izginile pri tlačenih slovanskih narodih, duh je pa ostal in se vzbuja tembolj, kolikor bolj pride Slovan s Slovanom v dotiko, in to vzbuja potrebo, da se literarno združimo z jedno pisavo v celoto slovansko tako, kakor se je Nemčija in Italija združila, kateri rabi tudi v literarnem delu jeden jezik, dasiravno govori preprosti narod narečje, katerega je bil poprej vaje. S tem bi ne imela država nikakšne škode, in vlada bi morala iz svojega nagiba pospeševati razvoj jezika na narodni podlagi. S tem si bode pridobila in ohranila ljubezen in udanost slovanskih plemen, s tem pa tudi podpirala in pospeševala literarne in znanstvene namene. —o

Iz deželnega zbora češkega.

V Pragi 25. maja.

Po petdnevem odmoru imel je deželni zbor češki v soboto 3. sejo v sedanjem zasedanju. Na dnevnem redu bila je predloga deželnega odbora, katera se tiče plovbe na Vltavi, predmet, ki v sedanjem napetem položaju češkonemške sprave seveda nikakor ni mogel osvojiti si pozornosti razburjenih duhov. Seja ta pa tudi ni imela — vsaj ni glavnega namena, rešiti to predlogo, ampak pričakovalo se je, da bode 27členna komisija, kateri so izročene predloge o češkonemški spravi, predložila že kaka poročila ob uspehih svojega delovanja. Ali nada ta se ni izpolnila. Dotični odsek ni rešil do sobote še niti prve točke prve predloge, dasi je imel 6 sej, trajajočih po 5 do 8 ur. Zato pa je vladal po celi zbornici tihi mir in dremota, kakršna se javlja pred velikimi nevihtami.

Mej sejo oglasilo je predsedništvo, da predloži vlada v najbližji dobi deželnemu zboru osnovo zakona s premembo dosedanjega volilnega reda, ki je tudi del Dunajskih punkcij. S tem zakonom

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko.

V.

(Dalje.)

Koniáš, o čigar trdem značaju so se doslej razbijala vsa prizadevanja njegova, vsklikne strastno: „Ti si tukaj? O zaslepljenec, glej, kako Gospod kaznuje tvoj dom, ker si ga zatajil!“

In pokazal je na francosko četo.

Krištof obrne se od Koniáša; nedostajalo mu je potrpljenja, da bi poslušal proklinjanje njegovo.

Sedaj opazi Dobran, da prihaja gospa Poliksena v spremstvu nekaterih žensk sèm od grada.

Izprehajala se je baš poleg grada, ki se je prikazala četa Francozov na cesti proti gradu.

Domov se ni mogla več vrniti. Hitela je torej proti koči, ker je videla, da tam že nekaj družih ljudij išče zavetja.

Krištof pohiti materi nasproti.

„Vi ste tukaj, gospod? — In sedaj, ko se vaša sestra nahaja v največji nevarnosti?“

S tem očitkom ogovorila je gospa Poliksena svojega sina.

„Izabela je tedaj v gradu? A kdo se je mogel nadejati te nesreče, draga mati?“

Gospa Poliksena toži zvičaje z rokama:

„Ubogo dete! V plen bode surovim vojakom! . . . O Bog, ti me prehudo izkušaš!“

Padla je na kolena, dvignila roki k nebu ter prosila tugovaje:

„Usmiljeni Bog, in ti, mati milosti polna, tukaj, v prahu se ponižujem, vspomni se, pošlji angelja varuha otroku mojemu . . . čuvaj ga!“

Preplašeni ljudje obstopili so ubogo gospó ter jo tolažili.

Jitka je že delj časa gledala gospo Polikseno, koje žalost jej je segala v srce. V duši porodila se jej je neka misel. Spomnila se je, da je ranjeni Francoz, ki se nahaja v koči, višji častnik, njen oče nazival ga je podpolkovnika.

„Ta bi utegnil pomagati!“ dejala je sama pri sebi ter naglo odšla v koč.

Kmalu na to se vrne, a ne sama; ob njeno roko opiral se je francoski častnik.

Vsi navzoči se nemalo začudijo, posebno Krištof si ne more razjasniti tega prizora.

Jitka je prosila častnika v nemškem jeziku, nadaljujoč razgovor, začeti v koči.

„Zaklinjam vas, gospod, z vsem, kar Vam je na svetu najdražjega, rešite to deklico. Vas bodo gotovo ubogali . . . njena usoda je v Vaših rokah. Poglejte gospo, ki tu kleči: to je njena mati. Boji se za svoje dete . . . straha gine. Storite teh par korakov in zapovejte vojakom, naj se umaknejo. Iz srca rada vas podpiram v hoji. Bodite plemeniti.“

„Res je, krasna deva,“ odgovori častnik, „to so moji vojaki, poznam jih po obleki . . . Dolžan sem vam hvaležnosti, povrnem vam, kar ste včeraj storili zame. Rekel jim bodem, naj se umaknejo. Idiva!“

In od Jitke podpiran odšel je častnik proti cesti, kjer se je francoska četa pomikala proti gradu.

„Umejem te, dobro dete,“ šepetal je Dobran, mirno gledajoč za njima.

Krištof pa je stopil k Dobranu ter ga vprašal, kaj pomeni vse to.

„Gospod vitez, Francozi bodo gradu prizanesli, to upam zo trdno,“ odgovori Dobran.

Kar prične govoriti Koniáš, ki je doslej čudeč se gledal za Jitko in častnikom:

ima se prenaprediti famozni Schmerlingov volilni red, ta čas veljavni, s katerim je ukoval imenovani državnik „blagega spomina“ avstrijske Slované v težke verige. Staročehi so upravljal ta del Dunajskega dogovora pokladali mnogo upanja, ker bi bili potrebna prememba volilnega reda vsaj nekoliko popravila veliko krivico, ki se godi v tem oziru češkemu narodu. Bili so zatorej tem bolj neprijetno iznenadeni, ko niso našli mej podanimi vladnimi predlogami predloge o premembi volilnega reda, kar je navdušenost za spravo pri mnogih znatno ohladilo in njih prejšnjo udanost in zaupanje do vlade močno omajalo. Sploh je videti, da jih je marsikaj presenetilo in da so si mnogi v marsičem Dunajski dogovor drugače mislili, kakor ga pa sedaj vlada v svojih predlogih tolmači. To se je pokazalo precej pri sejah komisije, kjer Staročeha odločno staročeskega mišljenja: prof. Kvičala in dr. Škarda poleg dr. Trojana predloge ostro kritikujejo ter Mladočehom delo znatno olehčujeta; to priznal je celo knez Schwarzenberg, ki se je izjavil v komisiji dne 23. t. m. nasproti Mladočehom, da jim zavida njih ugoden položaj, ker nimajo vezanih rok, morejo brez vseh ozirov glasovati proti predlogom, dočim je njegova stranka vezana na častno besedo, s katero se je zavezala brezpogojno zagovarjati Dunajski dogovor; to pokazali so dalje tudi vsi staročeski časopisi, ki so nakrat svojo barvo spremenili. Najbolj očitno in odločno pa je izrazil svojo nevoljo občinski svet glavnega mesta Prage, v katerem je zastopana seveda staročeska večina, v posebni peticiji do deželnega zbora, s katero se protestuje proti onim določbam vladne predloge, ki se tičejo zastopnikov mesta Prage v odboru deželnega sveta. Peticija se je jednoglasno vsprejela. — Da bi torej nekoliko potolažila občno nevoljo, javljajoč se mej Staročehi, oznanila je v soboto vlada, da hoče brzo predložiti osnovo zakona o premembi volilnega reda. Toda baš velikega utisa ali preobrata v mišljenji ni napravila; tudi Staročehi po bridkih izkušnjah že ne verujejo več v odkritosrčnost in nepristranost vlade. —

Na konci seje podal je poslanec dr. Engel v imenu svobodomiselnih čeških poslancev na vlado interpelacijo, ki nam pojasnjuje prizadevanje vlade, zaprečiti in potlačiti v narodu češkem gibanje, ki je naperjeno proti uresničenju češkonemške sprave. Da je vlada in nje podrejeni organi s svojim terorizmom slabo služila prospehu Dunajskega dogovora, spoznala je gotovo sedaj že sama, a očitajo jej to tudi Staročehi sami. Da je vlada strogo zabranjevala vsako kritiko o Dunajskem dogovoru in v to svrhu prepovedovala shode, odvzela filijalke za nadrobno razprodavanje opozicijskih „Narodnih Listov“, da je zaplenila neodvisnih čeških poslancev izjavo in kritiko proti določbam Dunajskega dogovora i. t. d., vse to potrjevalo je le še tem bolj v zavednem češkem narodu prepričanje, da ne more biti čisto zlato, katero se mu podaja v zavitku Dunajskega dogovora. Grof Taaffe se je motil, ko je začel snovati, kakor vse kaže, — nevaležno delo miru in sprave, ako je menil, da ima pred seboj tirolskega ali gornjeavstrijskega kmeta, ki se

„To je bil francoski častnik! In iz kože je prišel?“

Gospa Poliksena, dasiravno jo je lomil strah, ustane in kažoč za Jitko pravi Krištofu:

„Glej, tvoja ljubica!“

Krištof skloni glavo.

Mej tem se je bil častnik, spremljan od Jitke, približal francoski četi.

Vojaki so ga takoj spoznali ter ga obkolili. Kmalu na to oglasi se trobenta. To je bilo znamenje, da se umaknejo.

Četa je obstala. Vsi so radostno vsprejeli svojega vodnika. Povedali so mu, kar so zvedeli od oglednikov, da so ga namreč našli mej ranjenci ter odvedli v grad kot ujetnika. Načelnik četi je bil že sklenil grad vzeti ter ga osvoboditi,

„Umikajo se!“ vsklikne gospa Poliksena iznenadena.

Kar izpregovori Koníáš:

„Milostiva gospa, vse to se mi jako čudno zdi. Kaj je ta častnik delal v koči?“

In pristopivši h gospe Polikseni se je na tihem razgovarjal z njo. Živo pritrjujoč mu odgovorila je naposled gospa Poliksena:

„Vaše domnevanje se je potrdilo, čestiti oče; ta mož je zvezan s sovražniki milostive naše cesarice.“

(Dalje prih.)

v svoji klerikalni pohlevnosti, prožnosti in raztezčnosti da morda ovijati okoli vladnega prsta. Čeh (na Češkem!) pa ima trde ude in še bolj trdo glavo, naravni nasledek premnogih trdih političnih bojev za svete mu pravice staroslavne svoje domovine! Došlo je do sobote nad 2100 peticij proti „spravi“, vzlic prizadevanju staročeske stranke, paralizovati jih s peticijami v svoj prospeh in vzlic vsemu pritisku od zgoraj, ki je dal mladočeskim poslancem povod za omenjeno interpelacijo, katera se glasi doslovno:

„Svoboda peticijskega prava je jedno najvažnejših jamstev ustavnega življenja, tako, da nam jo celo državni temeljni zakon z dne 21. grudnia 1867. č. 142. izrecno in v polni meri zagotavlja.

Kljubu temu postopajo c. kr. uradi na Češkem v poslednji dobi tako, da s svojimi naredbami in vedenjem navedeno točko državnega temeljnega zakona očitno rušijo.

Tako ukazal je c. kr. okrajni glavar v Kutni Gori vsem županom svojega okraja, da naj bi na razširjatelje peticij skrbno pazili ter dotične osebe njemu naznanjali, ne zmené se, da jim s tem naravnost ukazuje, opravljati službo denuncijantov.

Tako dal je c. kr. glavar v Domažlicah peticijo, glasečo se protizakonenju Dunajskega dogovora, zapleniti po orožniku z opombo, da je protivna tiskovnim zakonom.

Najpomembnejši pa izmej vseh slučajev — seveda teh, o katerih smo izvedeli, — pripetil se je v Detenicah, kjer je orožnik v polni oborožbi s pooblastilom c. kr. glavarja zaplenil peticijo z 20 podpisi, izgovarjaje se, da ravna po danem mu ukazu.

Ker takšno, veljavnim zakonom nasprotujoče postopanje c. kr. uradov še ostalo zaupanje do ustavnih naših pravic spodkopava, da — dela jim sramoto, in ker je takšna zloraba orožnikov k podobnim protipostavnim činom njih hvalevredni službi, varovati javni red, gotovo le na kvar; vprašajo podpisanci:

1. So-li ti slučaji Nj. Ekscel. znani?

2. Kaj namerava ukreniti, da bi c. kr. uradi jamčenih državljanskih ustavnih pravic v bodoče samovoljno ne rušili?“

Sejo zaključil je najvišji maršalek z izjavo, da ne more oznaniti dneva prihodnje seje, ker komisija, katera razpravlja o predlogih sprave, še do sedaj ni dospela v svojem delu tako daleč, da bi mogla o kateri izmej vladnih predlog poročati v plenarni seji; nadeja se pa, da se bo za nekaj dni prihodnjega tedna zborovanje zopet moglo nadaljevati.

—k.

Zborovanje „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“.

Iz Celja, 27. maja. [Izv. dop.]

II.

(Konec.)

Četrta točka bi imela biti sledeča:

„Kaj naj si učitelji ohranimo, če nas nezgoda potisne v nemilo stanje?“; poročevalec g. Ivan Bano, učitelj v Divači.

Radi prepičlega časa vsprejeli so se samo sledeči stavki:

1. Ohranimo si ponosno zavednost, da je naš stan velevažen in da je naše delovanje z ozirom na človeštvo neizmerne koristi.

2. Ohranimo si ljubezen do poklica in mladine.

3. Ohranimo si ljubezen do naroda in domovine.

4. Ohranimo si nagib do znanstvenega in strokovnega napredka.

5. Ohranimo si načelo: ne le poučevati, ampak tudi vzgajati.

6. Ohranimo si pravi smoter našega delovanja: poučevati in vzgajati za življenje.

7. Ohranimo si trdno prepričanje, da svet neprestano napreduje in da nam baš svetovni napredek primore k boljši bodočnosti.

8. Ohranimo si stanovsko zavednost v dosego prepotrebne kolegijalnosti.

5. točka: „O risanju brez stigem v ljudske šole“; poročevalec g. J. Bezljaj, meščanski učitelj in c. kr. šolski nadzornik na Krškem.

G. govornik je povedal mnenja nekaterih nemških učiteljskih društev o metodi risanja v ljudski šoli.

Odobreni so bili stavki;

Na nižji stopinji ljudske šole naj se risa s pikami ali brez pik; na srednji in višji stopinji pa brez pik.

6. točka je radi pomanjkanja časa izostala in se preložila na bodočo skupščino.

Naposled se je vsprejela sledeča resolucija: Slovensko učiteljstvo hoče složno delovati s slovensko duhovščino, toda neopravičene napade od te strani na šolstvo in učiteljstvo bode odločno odbijalo.

Mej zborovanjem je šla deputacija h g. okrajnemu glavarju s prošnjo, da bi blagovolil izraz lojalitete „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ sporočiti Njegovemu Velečastvu presvetlemu cesarju s čestitko k približajoči se poroki presvetle nadvojvodinje Marije Valerije.

Zbor je sklenil g. predsednik Praprotnik, ki ga je kaj taktno vodil, s trikratnim „Slava“-klicem na cesarja. Po glavnem zboru so še delegacije volile novi upravni odbor, ki je sedaj sestavljen iz sledečih gospodov:

Dr. Tom. Romih, meščanski učitelj na Krškem (predsednik); Fr. Praprotnik, nadučitelj v Mozirji, Jarn. Ravnikar, nadučitelj v Litiji (podpredsednik); J. Lapajne, ravnatelj na Krškem (blagajnik); Hr. Gradišnik, učitelj v Hrastniku, J. Slanc, učitelj v Radečah (tajnik); M. Nerat, nadučitelj v Mariboru (urednik društvenega glasila „Popotnika“); A. Brezovnik, učitelj v Vojniku, J. Kocbek, učitelj na Rečici, J. Porekar, nadučitelj na Humu, V. Ribnikar, nadučitelj v Logatci, A. Jelenec, učitelj v Št. Juriji pri Kranji, A. Vertovec, učitelj - voditelj v Tolminu, J. Kanté, učitelj - voditelj v Sežani in J. Medvešček, učitelj v Opatjem selu (odborniki).

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. maja.

Deželnozborske volitve

bodo v Šleziji 30. dne junija za kmetijske občine, 2. dne julija za mesta in trgovinske zbornice in 4. dne julija za veleposestvo.

Volilno gibanje je zlasti na Moravskem že jako živahno. Nemška stranka je že priobčila volilni oklic. Lienbacherjeva stranka pa po planinskih deželah pridno deluje in je tudi že objavila oklic, v katerem pravi, da bode v vprašanjih, ki se tičejo vere in moralnosti, postopala v sporazumljeni s škofi, v drugih vprašanjih pa popolnoma samostojno. Oni pa, ki mislijo, da so v vseh drugih političnih vprašanjih škofje merodajni, usiljujejo škofom strankarsko stališče, katero se ne strinja z njih visokim poklicem, in hočejo narediti konservativno stranko za klerikalno. Nam se to dozdeva pomenljivo, da se je Lienbacherju zdelo potrebno tako naglašati samostojnost svoje stranke nasproti škofom. To si moremo le tako razlagati, da tudi v planinskih deželah prodira prepričanje, da nema duhovščina odločevati v vseh vprašanjih.

Gališki zemljiško-odvezni dolg in konservativci.

Kakor se kaže, bodo liberalci in Lienbacherjevi pristaši si dobro izkoristili odsotnost zmernih konservativcev pri glasovanju ob odpisu gališkega zemljiško-odveznega dolga. Zmerni konservativci se skušajo opravičevati, pa vse jim nič ne pomaga. Njih nasprotniki odgovarjajo jim, da bi se pri glasovanju ne bili smeli odtegniti. Če so res bili preverjeni, da ima Galicija pravico terjati odpis, bili bi morali glasovati za vladno predlogo; če so pa dvomili o tem, ali pa bili celo preverjeni, da Galicija take pravice nema, bi pa bili morali glasovati za predlog državnozborske manjšine. Pri bodočih volitvah bode ta zadeva mnogo škodovala zmernim konservativcem, posebno ko njih nasprotniki strahijo volilce, da bodo Poljaki prišli v kratkem z novimi zahtevami in jim bodo zmerni konservativci vse dovolili. Najprej bodo zahtevali nekaj milijonov za urejenje rek v Galiciji. Vidno je torej, da bode zmerna konservativna stranka pri bodočih volitvah mnogo zgubila v planinskih deželah.

Hiranje konservativizma na Gorenjem Avstrijskem.

Nedavno so se še nadejali konservativci, da bodo pri letošnjih volitvah za deželni zbor pridobili dvetretjinsko večino, sedaj pa njihovi listi že izražajo bojazen, da ne bodo vseh sedežev mogli obdržati. Liberalci so nabrali baje velik zaklad za volilne namene, da pribore večino v planinskih deželah pri letošnjih deželnozborskih volitvah. Konservativna glasila so preverjena, da se jim to posrečilo ne bode, a parcijelnih uspehov pa utegnejo priboriti. Konservativen list toži, da so v Linci konservativci zgubili v minolem desetletju jedno društvo, ki jezanje delovalo, in da zadnja leta pri občinskih volitvah v gorenjeavstrijskem stolnem mestu ni voljen nobeden konservativec. V mestnem

zboru sta še samo dva konservativca, ki bodeta pa tudi v kratkem izstopila ter ne bodeta več voljena. Ta list vzdihuje, kaj bi rekel pokojni škof Rudiger, ko bi videl, kako lahkomišljeno se ruši delo njegovo, da zadošča le nekaj redov in naslovov, da se podere, kar se je s trudom zgradilo.

Občinske volitve v Inomestu.

Že poslednje deželnozborske volitve na Tirolskem so jasno pokazale, da konservativna stranka v tej deželi zgublja svoj upliv. V deželnem zboru ima večino, kadar nekaj Italijanov ž njo glasuje. Če pa vsi Italijani potegnejo z liberalci, pa imajo poslednji večino. Občinske volitve v deželnem stolnem mestu so tudi nas preverile, da se veljava konservativcev manjša. Lani je bilo voljenih vsaj nekaj konservativnih kandidatov, letos so pa vsi propali. Uzrok nazadovanju konservatizma so pa mlajši učitelji, ki sedaj sicer še na skrivnem rujejo proti duhovščini, tako vsaj trdi na Dunaji izhajajoč odločno konservativen list. Ta list tudi misli, da učitelji ne bodo dolgo le na skrivnem agitovali proti duhovščini, temveč bodo kmalu začeli javno in posledica bo, da Tirolska postane tako liberalna, kakor je Češka in Moravska.

Vnanje države.

Pravda majorju Panice.

Zagovornik stotnik Berov, je dokazoval, da zakonske določbe, katere je navajal državni pravdnik, ne morejo veljati v tem slučaju. Posebno je pa naglašal velike majorjeve zasluge. Drug zagovornik Vulčev je pa pobijal trditev državnega pravdnika, da se vojaki ne smejo udeleževati političnih ustaj, kajti Plovdivskega prevrata so se udeležili tudi vojaki, mej njimi celo dva člana sedanjega vojaškega sodišča. Nadalje je opozarjal, da je nezakonito bil Panica zaprt, ker njega prijetja ni potrdilo najvišje vojaško kasacijsko sodišče. Tudi ni dokazano, da so najdeni papirji zares Panični, lahko so tudi Georjevji. Ravno tako nezakonito je bilo zaslišanje majorjevih otrok, katero je zaukazal Stambulov. Predsednik je nekajkrat zagovorniku posegel v besedo. Vse ti zagovori pa najbrž ne bodo nič pomagali, ker se Stambulov hoče znebiti nasprotnika svojega.

Nemški katoliški shod.

Omenili smo že, da letos ne bode nemški katoliški shod v Monakovem, ampak kje drugej, ker se je bavarski princ regent uprl, da bi bil shod v bavarske prestolnici. Židovski liberalni listi odpravljajo princovo postopanje. Odločno pa obsoja tako poseganje krone v strankarske zadeve demokratična „Frankfurter Zeitung“, katera je znana, da vedno z vso odločnostjo zagovarja demokratična in liberalna načela, bodi proti komur koli. Ta list odločno naglašja, da so katoliki imeli pravico, zborovati isto tako v Monakovem, kakor v katerem koli drugem mestu. Stvar je jako resna, kajti princ utegne drugi pot zabraniti shod kake druge stranke, kakor je sedaj shod katoliške. Če bode vladar posegal tako v strankarske zadeve, se lahko pripeti, da kdaj porabi svojo avtoriteto za jedno ali drugo stranko v parlamentu. V tem slučaju bi pa trpela veljava krone ali pa veljava parlamenta. Zaradi tega se Frankobrodski list ne more veseliti prepovedi katoliškega shoda v Monakovem.

Provincijalne volitve v Belgiji.

V nedeljo so bile v Belgiji volitve za polovico članov provincijalnih zastopov. Izid volitev je, da sta obe stranki obdržali dosedanje mandate, le v Loewenu imajo liberalci zaznamovati toliko uspeha, da njih kandidat pride v ožjo volitev. Že 17 let v tem mestu noben liberalci niti v ožjo volitev ni prišel.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 27. maja.

Navzočnih je bilo sprva 26 mestnih odbornikov. — Predsedoval je župan Grasselli, ki je overovateljema zapisnika imenoval mestna odbornika Kleina in Povšeta, na kar je oddal predsedništvo podžupanu V. Petričiču.

Nadaljuje se razprava o predlogih združenih odsekov, naj bi se dovolila za gradnjo deželnega gledališča na posestvu g. Mayer-ja pri Lattermanovem drevoredu svota 30.000 gld.

Mestni odbornik Valentinčič protivi se temu predlogu kakor v zadnji seji. Mesto razvijalo se bode le proti južni železnici. Govornik priporoča Perdanovo stavišče, Jalenovo hišo z Andrettovo in ono pekovske zadruga, govori o „Verpflegsmagazin“-u in o gledališkem pogorišču s Kastnerjevo hišo, ki je na prodaj za 60.000 gld. Naposled predlaga, da se predlog vrne združenima odsekom, da o njem poročata v teku jednega meseca.

Mestni odbornik Velkavrh podpira ta nasvet. To ne gre, da bi se kvadratni seženj v Spodnji Šiški plačal po 28 gld., v mestu, v centru, bi pa veljal, ako se vzame Jalenovo posestvo v pošte, le kaka 2 gld. več.

Mestni odbornik Povše stavi predlog, da se bi dovolilo sicer 30.000 gld. za nakup stavbišča, a

ne preje, dokler podturnski grad in posestvo ni inkorporirano Ljubljanskemu mestu.

Mestni odbornik Gogola naglašja, da je mestni zbor že sklenil, da dá k stavbinskim stroškom 10%, ki bi znašali po proračunu 22.500 gld. za stavbo gledališča. Ker so jednaki proračuni navadno prej premajhni, nego preveliki, bode mesto, ako dá 30.000 gld. jedenkrat za vselej, gotovo ceneje izhajalo. Naj se torej ne ovira zgradba gledališča, katero bode pri stavbi in pozneje donášalo obrtnikom in trgovcem le dobiček in naj se vsprejmo predlogi združenih odsekov.

Mestni odbornik Hrasky pravi, da bi bilo gledališče v Spodnje-Šišenski občini za isto pravo danajsko darilo. Vsak dan bode imela občina 50 kr. dohodkov, stroškov pa 3 gld., kajti treba bode postaviti strokovnjaka v stavbinski stroki, policijskega komisarja, zdravnika itd. Kar je kramljal mestni odbornik Valentinčič o novih stavbinskih prostorih, to so zgolj stavbinske fantazije. Ako bi se hotelo pogajati s filharmoničnim društvom zaradi pogorišča, bi trajale obravnave gotovo tako dolgo, da bi dospela gradnja tega poslopja že do strehe. Gledališča ne gre staviti na sv. Petra predmestji, kajti tam je zmirom veliko nesreč na cesti. Gledališče mora vendar biti kraj za omiko in togej na prostoru, vsacemu lahko pristopnem. Ljubljano itak zmatrajo tuji kot popolnoma nemško mesto, naj vsaj gledališče upliva na slovenski javni govor.

Mestni odbornik Velkavrh pravi: Deželni zbor sklene, kar hoče, a mestni zbor ne more za to glasovati, da se gledališče, namenjeno Ljubljanskemu stolnemu mestu, zida v Spodnji Šiški. (Odbornik Gogola, kliče: Kje pa drugej?) Govornik Velkavrh odvrne, da se je dolgo časa iskal prostor za I. mestno deško šolo, in če se tri leta čaka na stavbo gledališča, počakalo se bode tudi še jedno leto. Gledališče ne sme biti na skrajni periferiji. Sv. Petra cesta pa ni, da bi tako ostala zmirom, kakor jo je sodil odbornik Hrasky. Mi domačini imamo boljše misel o njej, ko tuji! (Odbornik Hrasky: Jaz proti temu protestujem!)

Poročevalec Hribar izjavlja, da se popolnoma strinja s protestom g. Hraskega in želi, da se zapiše protest v zapisnik, kajti gospod Hrasky voljen je odbornikom kot davkoplačevalec Ljubljanske občine.

Podžupan V. Petričič pokliče g. Velkovrha k redu, zaradi izreka proti g. Hraskeemu.

Župan Grasselli opomni, da danes ne gre za nove stavbinske prostore, nego odgovoriti je deželnemu odboru, ali se dá brez cesarja Josipa trga 30.000 gld. Mesto ne zida gledališča, ampak deželni odbor, torej tudi mesto nema predpisavati, kje naj se zida, kajti, ako bi to hotelo, globoko bi moralo poseči v žep, česar pa mu finance ne dopuščajo. Župan se protivi tudi Povšetovemu nasvetu in misli, da se bode inkorporacija Tivolskega posestva najbolj pospešila po gradnji gledališča na Mayerjevem prostoru, kajti občina Spodnja Šiška bode za božjo voljo sama prosila, da se priklupi Tivolsko posestvo občini Ljubljanski, ker ne more opravljati raznih poslov, ki bi jih gledališče nalagalo in tudi vlada bi ne dopuščala, da bi Šišenska občina opravljati poskusila te posle, torej bi vlada gledala, da se skleneni zakon ob inkorporaciji potrdi.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Umrl) je preteklo noč v svojem rojstvenem kraju pri Poljčanah g. Josip Marguč, trgovec in blagajnik posojilnice v Logatci, v najlepši moški dobi. Pokojnik bil je izvrsten mož v vsacem oziru, zlasti pa jako točen in neumorno delaven blagajnik Logaški posojilnici. Blag mu bodi spomin!

— (Društvo „Pravnik“ v Ljubljani) je svoj napovedani izlet v Zatičino preložilo iz važnih razlogov na dan 15. junija t. l.

— (Slovenski klub na Dunaji) se snide v soboto, 31. t. m. v restavraciji „zur goldenen Kugel“ I. am Hof ob osmih zvečer. Čital bode g. prof. Štrifof o realističnih in humanističnih strokah v srednjih šolah. Dunajski Slovenci naj se tega večera polnoštevilno udeleže.

— (Vodstvo deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu pri Rudolfovem) spisalo in izdalo je letno poročilo za šolsko in gospodarsko leto 1888/9. V njem naštevata nam učence, učno osobje, učni red in druge podrobnosti s posebnim ozirom na vinogradarstvo, sadjarstvo, poljedelstvo, živinarstvo, zelenjadarstvo

in gozdarstvo. Jako pregledno sestavljena knjižica nam je pristna podoba, kako uspešno napreduje ta deželni zavod, kako se lepša in razvija deželi v blaginjo.

— (Nov velik hôtél v Gorici.) Vodstvo južne železnice kupilo je palačo grofa Mels-Coloredo v Gorici za 74.000 gld. ter jo namerava pretvoriti v velik zdravilni hôtél. Gorica, katera se imenuje naša Nizza, in katero leto za letom pohaja mnogo na prsih bolnih, da v milem podnebju najdejo olajšanja, pridobila bode nedvomno mnogo z ustanovo tacega velicega zavoda, kateri se je zelo pogrešal do sedaj. Lega tega hôtela pa bode jako srečna blizu mestnega parka in daleč stran od industrijalnih zavodov, kateri manj ali več z dimniki in jednacimi stvarmi kvarijo zrak. Goriški mestni očetje dovolili so knjigarju Wokulat-u podporo 200 gld., da izda knjižico, katera bi služila tujcem kot vodnica. Nadejamo se, da bode ta knjižica pisana stvarno, a ne podobna od nas včeraj omenjenemu Celjskemu pamfletu.

— (V Zagrebu) ustavili so pekovski pomagachi delo. Šest pomagačev bilo je izvoljenih, da se skušajo poravnati z mojstri. Drugi pomagači šli so v park zvunaj mesta, kjer čakajo rezultata.

— (Vabilo kobčnemu zboru podružnice sv. Cirila in Metoda za Kamnik in okolico), kateri bode v nedeljo dne 1. rožnika ob 5. uri popoldne v prostorih narodne čitalnice Kamniške. Dnevni red: a) Pozdrav g. predsednika; b) Poročilo g. tajnikovo; c) Poročilo g. blagajnikovo; d) Volitev novega odbora; e) Volitev poslanca k veliki skupščini; f) Posamezni predlogi in nasveti. K mnogobrojni udeležbi vabi vse zavedne narodnjake prav uljudno odbor.

— (Vabilo) k tomboli s petjem, katero zvršuje iz prijaznosti Litijski pevski zbor, in godbo, katera se bode vršila v prostorih gospoda Oblaka za napravo nove brizgalnice gasilnemu društvu v Litiji dne 1. junija 1890. — Začetek ob 3. uri popoldne. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Požar.) V Mlačah pri Poljčanah nastal je preteklo soboto pri posestniku Filipu Korošci ogenj. Zgorelo je vse gospodarsko poslopje, par volov, dve breji kravi in jedno tele. Tudi sosedu Antonu Kuku pogorela so vsa poslopja. Gasilno društvo omejilo je požar, da ni segel dalje. Pogorela sta bila zavarovana.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 29. maja. V pravdi proti Panici predlagal državni pravdnik: Za Panico in Kalubkova smrt, za Arnandova jedno ali dve stopinji nižjo kazen, za poročnika Rizova do 15 let ječe, civilist Rizov, potem Nojarov, Abalanski, Stamenov, Pantalej in Kesinov naj se oproste. Gledé družih zatožencev prepustil državni pravdnik odločitev sodišču.

Pariz 29. maja. V pravdi proti „Société des métaux“ obsojen Secretan na šest mesecev in 10.000 frankov globe, Laveissiere na tri mesece in tri tisoč frankov, Hentsch na tri tisoč frankov. Joubert oproščen; proti ostalim zatožencem se je postopanje ustavilo.

Razne vesti.

* (Koliko je kristijanov?) Kakor piše James Johnston, je na svetu do 500 milijonov kristijanov, to je jedna tretjina vsega človeštva.

* (Požar v razstavi Dunajski.) Pretekli torek zvečer proti 10. uri unel se je sladkorni paviljon in se je ogenj razširil s tako naglostjo, da je upepelil ves paviljon z vsemi stroji, preparati, in vsem, kar je bilo v njem. Škoda znaša več stotisoč goldinarjev. Požar bil je tako silen, da se je bilo bati za bližnja poslopja. K sreči ni bilo vetra in se je mogla zabraniti večja nesreča tem ložje, ker je dež lil curkoma.

* (Za pivopivce) jako važno vprašanje, koliko več tehta oseba, ko popije 10 čas piva, se je nedavno rešilo v veseli družbi v Sprembergu. Nekateri so trdili, da vsekako 4½ funta več, drugi pa da ne, ker razkrojitev v telesu ne dopušča take pomnožitve. Stavili so. Jeden gospodov se je pa ponudil, da popije 10 čaš, ne da bi ustal. Poprej so ga stehali, in ko je popil dotično množino piva, pa zopet in pokazalo se je, da je bil 5½ funtov težji. Oni, ki so dobili stavo, so seveda potem pridno dalje pili.

* (Nova poraba para.) Američan izumil je parno trobento, katere glas se čuje štiri milje daleč. Rojakom izumiteljevim pa instrument ne ugaja in so prepovedali rabiti ga v njih teritoriji. Izumitelj je odšel sedaj v druga mesta, poskušat srečo. To je pač izum, ki bode napravljaj še mnogo hrupa.

* (Plat zvona pri volitvah). Na čuden način sklicevali so se — kakor poročajo „Neue Tiroler Stimmen“ — nedavno volilci, ko so se vršile občinske volitve v Aksam-u. Ko se je v odločenem času zbralo jako pičlo število volilcev, bilo jih je kacic šest, izrazil je vladni zastopnik svoje začudenje, da se občinariji tako malo brigajo za volitev. Začelo se je torej zvoniti plat zvona, in zbralo se je res toliko volilcev, da se je volitev mogla vršiti dostojno.

* (Nesreča naredi spravo.) Te dni je cesarica Friderik, mati sedanega nemškega cesarja pohodila v Wiesbadenu cesarico Evgenijo. Nesrečni dami sta se dve uri zaupno pogovarjali. Cesarica Friderik izgubila je soproga, Evgenija pa soproga in sinu in to je storilo, da sta cesarici sedaj najboljši prijateljici.

* (Da kdo dobi pismo čez deset let,) je zares redko. V Spandavu se je pripetilo minoli teden, da so razne osebe dobile pisma, odposlana pred desetimi leti. Zvezek pism se je pred desetimi leti tako zmuznil v predal nekega vagona, da so ga še le letos našli, ko so vagon snajžili in popravljali.

* (Svojo dojiljo vzel.) Kaj tacega se še pač ni mnogokrat zgodilo. Te dni vzel je mlad Berolinski trgovec svojo bivšo dojiljo za soprogo. Sedanja njegova žena je imela še le 17 let, ko so jo za dojiljo najeli stariši njenega sedanega moža. Trgovec ima sedaj nekaj nad dvajset let. Stariši baje neso posebno veseli, da so se stvari tako obrnile.

Slovenskim abiturijentom!

Kakor vsako leto, bode se i letos veliko število slovenskih dijakov, dovršivši svoje študije na srednjih šolah, podalo v prestolnico avstrijsko, nadaljevat svoje nauke. Vendar so večini povsem neznane razmere Dunajskega življenja, mnogim celo neznani pogoji, merodajni za njih nadaljno izobražbo. — Kakor lani, tako vabi tudi letos „Slovenija“ gg. abiturijente, da se zaupno obrnejo na naše društvo, ako želé v kakem oziru pojasniti ali podučiti; radovoljno postregel jim bode odbor po svoji najboljši moči in vednosti.

Odbor akad. društva „Slovenije“ na Dunaji
dné 27. maja 1890.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

28. maja.

Pri **Slonu**: Neymaier, Rauchenberger, Mucksche, Lippitsch z Dunaja. — pl. Albrecht iz Podstupima. — Zupan iz Vipave. — Dabrovska iz Pulja. — Budicki iz Zagreba. — Pokorny, Vukadinovich iz Celja. — Stampf iz Imsta. — Hrovatin iz Trsta. — Zeiringer iz Gradca. — Zelsacher iz Trga na Koroškem.

Pri **Malič**: Lechner, Bernold, Hochmuth, Salzer z Dunaja. — Schneider iz Kreutberga. — Miklič iz Radovljice. — Jakovina z Višnjegore. — Baron Berg iz Mokronoga. — Leban iz Trsta. — Jordan iz Kočevja. — Pertner iz Šneperka. — Vitez Guttenberg iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

27. maja: Henrik Cirkelbach, hišni posestnik, 62 let, Opekarska cesta št. 33, za plućnico.

28. maja: Ivana Muzlovič, konduktarjeva hči, 1 dan, Hradskega vas št. 13, za oslabljenjem. — Karolina pl. Köhler, generalova vdova, 64 let, Stari trg št. 2, za oslabljenjem.

V deželni bolnici:

27. maja: Primož Jamnik, gostac, 60 let, za jetiko. Helena Ažman, gostija, 62 let, za oslabljenjem.

28. maja: Helena Slapnik, delavka, 39 let, za jetiko. Anton Jeraj, gostac, 73 let, za oslabljenjem. — Martin Potočnik, delavec, 68 let, za rakom v želodcu.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. maja	7. zjutraj	733.3 mm.	16.2° C	sl. svz.	obl.	3.50 mm.
	2. popol.	732.1 mm.	18.6° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	731.6 mm.	15.4° C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 16.7°, za 0.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 89.05	—	gld. 89.10
Srebrna renta	89.75	—	89.95
Zlata renta	109.45	—	109.55
5% marcna renta	101.20	—	101.45
Akcije narodne banke	966.—	—	965.—
Kreditne akcije	301.40	—	303.75
London	117.20	—	117.—
Srebro	—	—	—
Napol.	9.35	—	9.34
C. kr. cekini	5.57	—	5.57
Nemške marke	57.55	—	57.47

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180	50
Ogerska zlata renta 4%	—	103	85
Ogerska papirna renta 5%	—	99	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	129	80
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	—	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	184	50
Rudolfove srečke	10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	148	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	221	75

Poštna ekspeditorica

koja pet let pri pošti deluje, želi službo spremeniti. — Dopisi naj se blagovolé poslati pod črkama R. A. na upravištvo tega lista. (440—2)

Zobozdravnik

doktor vsega zdravilstva, specialist
za ustne in zobne bolezni

stanuje sedaj

(424—3)

Pred škofijo h. št. 20, I. nadstropje,
nasproti poštnej podružnici št. 1.

Zobne operacije z narkozo ali brez nje, ali s cecain-izvlečkom in brez bolečin. Vsakovrstne trajne plombe. — Garantovane, jako trpežne in dolgotrajne plombe v kavčuku, cementu ali srebru za zob 1 gld.; ravno tako po ceni vsakovrstne zobne operacije.

400 kg

malinčnega soka

prodajam po 50 kr. kg, neračunši posode, in po 55 kr. kg s posodo. — Tudi se dobé pri meni meseca julija po najnižji ceni

sveže maline.

Anton De. Gleria

(414—3)

trgovec v Dolenjem Logatol.

V blagovoljno pozornost!

Za svečanostne povode, kakor: svatbe, nove maše, jubileje itd., posodi se pri meni 150 komplet-nih jedal od kitajskega srebra, ponudilnih skled, miznih nastavkov itd. proti posojilnini 2 kr. za komad in dan. Namizno perilo posodi se pa le proti vzajem-nemu sporazumljenju.

V Ljubljani, dne 27. maja 1890.

FRAN EHRFELD,

(442)

gostilničar „Pri solni“.

Najboljši in najboljši način
umetne (1083—41)
zobe in zobovja
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Najboljša
Brnska sukna
razpošilja po originalnih to-varniških cenah
tovarna finega sukna
SIEGEL-IMHOF
v Brnu.

Za elegantno
pomladno in poletno
moško obleko

zadosti je 1 odrezek v dol-gosti 3-10 metra, to je 4 Dun.vatli. 1 odrezek velja:
gl. 4.80 iz navadne
gl. 7.75 iz fine
gl. 10.50 iz jako fine
gl. 12.40 iz najfinjše

(129) pristne (27)
ovčje volne.

Nadalje so v največji izberi: s svilo pretkana grebenasta sukna, blago za ogrtače, loden za lovce in turiste, peruvienne in tosking za salonske obleke, predpisana sukna za gg. uradnike, blago iz sukanca za moške in dečke, ki se sme prati, pristna piqué-gilet-bлага itd. itd.

Za dobro blago, natan-čno uzorec odgovorja-joče in točno depošlja-tev se jamči.
Uzorec zastoj i franko.

VIZITNICE

prporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Košnja v najem

oddajala se bode kosoma po javni dražbi prihodnji torek dne 3. junija dopoldne ob 9. uri pri novi opekarni v Trnov-skem predmestju. (443—1)

Knez & Supancić.

Staro-preskušeno proti
želodčnim boleznim.
Rogatska Stajerska
deželna slatina Najboljša
osveževalna
pijača.
Tempeljski vrelec
in
Styria-vrelec.
Vedno sveža, najmočnejša polnitev v novosezidanej
polnilnej jami z direktnim tokom iz studenca.
Dobiva se: Pri upravi slatine v Rogatici-Slatini, v vseh prodajalnicah mine-ralnih vod, boljših specerijskih in droguerijskih prodajalnicah in lekarnah in v deželnej hiši v Gradci. (289—4)

Društvo Ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje

uljudno vabi vse člane, dobrotnike in prijatelje závoda na

OBČNI ZBOR

ki bode dne 3. junija 1890 ob 6. uri zvečer na
starem strelišči.

DNEVNI RED:

1. Poročilo o delovanju društva v 1889/90. letu. — 2. Bla-gajnično poročilo. — 3. Nova volitev odbora, obstoječega iz 15 članov. — 4. Nova volitev računskih preglednikov. — 5. Razni predlogi. (444—1)

Frizerska in brivska zadruga v Ljubljani

naznanja cenjenemu občinstvu, da bodo od sedaj vsa frizerska podjetja ob ne-deljah in praznikih točno ob treh po-poludne se zapirala. (441—2)

Žago na vodo,

popolnoma novo, s kolesom 14' v premeru, prodaja

Fr. Brdajs,

(430—2)

pošta in žel. postaja Sava.

Št. 9021.

(439—2)

Razglas.

V dodatku k tuuradnemu razglasu z dne 8. t. m., št. 8349, opozarja podpisani magi-strat, da je prepovedano psom dajati torbe, napravljene samo iz mehkega usnja, ker te torbe ne zabranijo grizenja.

Prestopek te prepovedi zmatral se bode kot prestopek pasjega kontumacia in kot tak postavno kaznoval.

Mestni magistrat Ljubljanski

dne 24. maja 1890.

Dr. Friderika Lengiel-a Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-teri teče iz breze, ako se navrta njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu zumitelja pripravi kemičnim po-tom kot balzam, zadobi pa ču-dovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan ne-znatne luskinine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in ko-zave pike ter mu daje mladostno barvo; polti pode-luje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rdečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50. (179—31)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema W. Henn, Dunaj, X.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.